નુમાન ચાલીસા.

હનુમાનાષ્ટક

અને

બજરંગ બાણ.

શુદ્ધ કરી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

જરાતી" સાહિત્ય મંદિર તરફથી

જેઠીશનદાસ ત્રિભુવનદાસ પટેલ.

સલાબતપુરા--સુરત.

કમાં આવેલા મગનલાલ વ. ના "દેશી મિત્ર"
સમાં નાથુભાઇ દેવચંદે છાપ્યાં.

ત્તિ સને ૧૯૨૫ પ્રત ૨૦૦૦

કિંમત બે આના.

ગુજરાતી ... રાદ

ઘર ઘરનો શણગાર.

ચતુર સુંદર સ્ત્રી વિલ

અથવા

મનહર સરળ ગરબાવળી.

જેની અંદર સ્ત્રીઉપયોગી ગીતો, ગઝલો ગાયનો ગાર બાઓ અને સંખ્યાબંધ કવિતાઓ પ્રસંગાનુસાર સ્વચ્છ અને સુંદર સફાઇદાર છાપની ઉત્તમ ગ્લેઝડ કાગળ આર્ટ પેપરનું ચીત્ર પુંઠું જેને જોતાંજ મન મોહીત થઇ જાય છે. અદ્યાપી સુધી નહી બહાર પડેલી તદ્દન નવિન સેંકડો અમદાવાદની પ્રસિદ્ધ થએલી એજ નામની બુકોનાં માન ઉતારનારી આ એકજ [illegible] ગરબાવળી પ્રકટ થઇ છે. કામ કેટલું સરસ છતાં જાજુ કીમત રાખી છે જો એવડીજ નવલકથા એવી રીતે પ્રગટ હોય તો રૂપીયા બે કીંમત બીજા બુકસેલર રાખવા ચુકે છતાં આ ઉપયોગી સુંદર પુસ્તકોનો વધુ પ્રચાર કરવા આ બુજ કીંમત રાખેલી છે.

કીંમત માત્ર બાર આના વી૦ પી૦ ખરચ

પ્રકાશક:—

"ગુજરાતી", સાહિત્ય મંદિ

સલાબતપુ ૧-સુ

[illegible]

શ્રીગણેશાય નમઃ

અથ શ્રી

હનુમાન ચાલીસા.

પ્રારંભ.

દોહા.

શ્રી ગુરૂ ચરણ સરોજ રજ, નિજ મન મુકુર સુધાર;
વરણું રઘુવર વિમલ યશ, જો દાયક ફલ ચાર.
બુધ્ધિ હીન તનુ જાનિકે, સુમિરો પવન કુમાર;
બલ બુદ્ધિ વિદ્યા દેહુ મોહિં, હરહુ કલેશ વિકાર.

ચોપાઈ.

જય હનુમાન જ્ઞાન ગુણ સાગર, જય કપીસ તિહું લોક ઉજાગર;
રામ દુત અતુલિત બલ ધામા, અંજનિ પુત્ર પવન સુત નામા.
મહાવિર વિક્રમ બજરંગી, કુમતિ નિવાર સુમતિ કે સંગી;
કંચન વર્ણ વિરાજ સુવેશા, કાનન કુંડલ કુંચેત કેશા.
હાથ વજ્ર ઔર ધ્વજા વિરાજે, કાંધે મૂંજ જનેઉ સાજે;
શંકર સુવન કેસરી નંદન, તેજ પ્રતાપ મહા જગ વંદન.

વિદ્યાવાન ગુણિ અતિ ચાતુર; રામ કાજ કરિ બેકો આતુર;
પ્રભુ ચરિત્ર સુનિ બેકો રસિયા, રામ લક્ષ્મણ સીતા મન બસિયા.
સૂક્ષ્મ રૂપ ધરિ સિયહિં દિખાવા, બિકટ રૂપ ધરિ લંક જલાવા;
ભીમ રૂપ ધરિ અસુર સંહારે, રામચન્દ્ર કે કાજ સંવારે.
લાય સજીવન લક્ષમણ જીવારે, શ્રી રઘુબીર હૃદય ઉરીલાયે;
રઘુપાત કીની બહુત બડાઇ, તુમ પ્રિય મોહિ ભરત સમ ભાઇ.
સહસ્ત્ર બદન તુમ્હારો યશ ગાવૈ, અસ કહિ શ્રીપતિ કંઠ લગાવૈં;
સનકાદિક બ્રહ્માદિ મુનિશા, નારદ શારદ સહુસ અહીશા.
યમ કુબેર દિગપાલ જહાંતે, કબિ કોબિદ કહિ સકૈં કહાંતે;
તુમ ઉપકાર સુગ્રીવહિ કીન્હા, રામ મિલાય રાજ પદ દીન્હા.
તુહ્યરોં મંત્ર વિભિષણ માના, લંકેશ્વર ભયે સબ જગ જાના;
યુગ સહસ્ત્ર યોજન જો ભાનૂ, લીલા તાહિ મધુર ફલ જાનુ.
પ્રભુ મુદ્રિકા મેલિ મુખ માંહિ, જલધિલાંધિ ગયે અચરજ નાહિં;
દુર્ગમ કાજ જગતકે જે તે, સુગમ કરો અનુગ્રહ તુહ્યરે તે તે.
રામ દુલારે તુમ રખવારે, હોતન આજ્ઞા બિન પૈસારે;
સબ સુખ લહૈ તુહ્યારી શરના, તુમ રક્ષક કાહુકો ડરના;
આપના તેજ સહ્યારો આપૈ, તીનોં લોક હાકતે કાંપૈ;
ભૂત પિચાશ નિકટ નહિં આવૈ, મહાબીર જબ નામ સુનાવૈ.
નાશૈ રોગ હરૈ સબ પીરા, જપત નિરંતર હનુમંત બિરા;
સંકટસે હનુમાન છુડાવૈં, મન ક્રમ બચન જો ધ્યાન જો લાવૈ.

સબ પર રામ તપસ્વી રાજા, તિનકે કાજ સકલ તુમ સાજા;
ઔર મનોરથ જો કોઈ લાવૈ, તાંસુ અમિત જીવન ફલ પાવૈ.
ચારોં યુગ પર તાપ તુહ્યારા, હૈ પર સિધ્ધ જગત ઉજિઆરા;
સાધુ સંતકે તુમ રખવારે; અસુર નિકંદન રામ દુલારે.
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ કે દાતા, અસવર દીન જાનકી માતા;
રામ રસાયન તુહ્યરે પાસા, સાદર તુમ રઘુપતિ કે દાસા.
તુહ્યરે ભજન રામકો પાવ, જન્મ જન્મકો દુઃખ બિસરાવૈં
અંત કાલ રઘુબર પુર જાઈ, જહા જન્મ હરિ ભક્તિ કહાઇ.
ઔર દેવતા ચિત્ત ન ધરઇ, હનુમંત સેવ સર્વ સુખ કરઇ;
સંકટ હરૈ મિતૈ સબ પીરા, જો સુમરે હનુમંત બલ વીરા.
જૈ જૈ જૈ હનુમાન ગુસાંઈ, કૃપા કરો ગુરૂ દેવ કિનાઈ,
યે શતબાર પાઠ કર જોઈ, છુટે બંદિ મહા સખ હોઈ.
જો વહ પઢે હનુમાન ચાલિશા, હોઈ સિધ્ધ સાખી ગૌરીશા;
તુલસીદાસ સદા હરિ ચેરા, કીજે દાસ હદય મહ ડેરા.

દોહા.

પવન તનય સંકટ હરણ, મંગલ મૂરતિ રૂપ;
રામ લક્ષ્મણ સીતા સહિત, હૃદય બસો સુર ભૂપ.

ઇતિ શ્રી હનુમાન ચાલિસા સમ્પુર્ણ.

श्री गणेशायनमः

અથ સંકટ મોચન–હનુમાનાષ્ટક.

મત્તગયંદ છંદ.

બાલ સમૈ રવિ ભક્ષ કિયો, તબ તિનહુ લોક ભયો અંધિયારો;
તાહિ સુત્રાસ ભઇ જગકો, યહ સંકટ કાહુ સુજાત ન ટારો.
દેવની આનિ કરી બિનતી, તબ છાંડિ દિયો રવી કષ્ટ નિવારો;
કોનહિં જાનત હે જગમેં કપિ, સંકટ મોચન નામ તુમ્હારો–ટેક.
બાલ કિ ત્રાસ કપિ શબસે ગિરિ, જાત મહા પ્રભુ પંથ નિહારો;
ચોંકે મહા મુનિ શ્રાપ દિયો તબ, ચાહિય કૌન બિચાર બિચારો.
કૈદ્વિજ રૂપ લિયાય મહા પ્રભુ, સો તુમ દાસકો શોક નિવારો.
કોન૦

અંગદકે સંગ લેન ગયે સિય, ખોજ કપીશ યા બૈન ઉચારો;
જીવતના બચી હે હમ સોંજુ, વિના સુધિ લીયઇ હાં પગુ ધારો,
હેરિથ કે તટ સિંધુ સબૈ, તબ લેસિય કી સુધિ પ્રાણ ઉગારો.
કોન૦

રાવણુ ત્રાસ દઇ સિયકો તબ, રાક્ષસિ સોં કહ, શોક નિવારો;
તાહિ સમૈ હનુમાન મહા પ્રભુ, જાય મહા રજનીચર મારો.

ચાહુતિ સિય અશોક સુ આગિ, સુદૈ પ્રભુ મુદ્રિ વિષાદ નિવારો,
કોન૦

બાણ લાગ્યો ઉર લક્ષ્મણ કે તબ, પ્રાણ તજે સુત રાવણ મારો;
લે ગૃહવૈદ્ય સુષેણ સમેત, તભી ગિરિ દ્રોણ સુવીર ઉપારો,
આનિ સજીવનિ હાથ દઈ તબ, લક્ષ્મણ કે તુમ પ્રાણ ઉગારો.
કોન૦

રાવણ યુદ્ધ અજાન કિયો તબ, નાગકિ પાશ સબૈ શિરડારો;
શ્રી રઘુનાથ સમેત સબૈદલ, મોહભયો તબ સંકટ ભારો,
આનિ ખગેશ તબૈ હનુમાનંજૂ બંધન કાટિ સુત્રાસ નિબારો.
કોન૦

બંધુ સમેત જબૈ અહિ રાવણ, લૈ રઘુનાથ પતાલ [illegible]વારો;
દેવિહિ પૂજિ ભલી વિધિસોં, બલિ દેહુ સબૈ મિલિ મંત્ર બિચારો,
જાય સહાય ભયે તબહી, અહિ રાવણ સૈન્ય સમેત સંહારો.
કોન૦

કાર્ય કીયે બડ દેવન કે, તુમ વીર મહા દેખ પ્રભુ બિચારો;
કૌનસુ સંકટ મોર ગરીબકો, જો તુમ સોં નહિ જાત હૈ ટારો,
બેગિ હરો હનુમાન મહા પ્રભુ, જો કછુ સંકટ હોય હમારો.
કોન૦

દોહા.

લાલ દેહ લાલી લસે, અરૂ ધરિ લાલ લંગૂર;
વજ્ર દેહ દાનવ દલન, જય જય જય કપિ શૂર.
યહ અષ્ટક હનુમાનકો, વિરચિત તુલસીદાસ,
ગંગાદાસ જુ પ્રેમ સોં પઢે હોય દુઃખ નાસ.

ઇતી શ્રીમદ્ગો સ્વામિ તુલસીદાસજી કૃત

સંકટ મોચન હનુમાનાષ્ટક સંપુર્ણમ્

શ્રી ગણેશાયનમઃ

અથ બજરંગ બાણ.

દોહા.

નિશ્ચય પ્રેમ પ્રતીતિને, વિનયે કરે સનમાન.
ઉન્હી કે કારજ સકલ સીધા, તુરત કરે હનુમાન.

ચોપાઇ.

જૈ હનુમંત હીતકારી, સુની લીજૈ પ્રભુ બાત હમારી,
જન કે કાજ વિલંબ ન કીજે, આતુર દૌરી મહા સુખ દીજે
સુરસા મુખ જો બાહી આવા, આશીષ દીન્હી બહુત સુખ પાવા,
આગે જાટ લંકીની હિંરોકા, મારે હું તાહી ગઇ સુર લોકા.
જાય બિભીષણકો સુખ દીન્હા, ચીત હી નીરખી સાચે અતી કીન્હા,
બાગ ઉજારી સિંધુ હેં, અતિ આતુર પત્રકા તરી ડોરી.
અછે કુમાર મારી સંહારા, પુછ લપેટી કૈ લંક હીજારા,
લાહ સમાન લંકા જરી ગઇ, જૈ જૈ ધુની સુરપર મેં ભઇ.
અબ વિલંબ કેહી કારણ સ્વામીં, કૃપા કરહુ ઉર અંતર યામી,
જય લક્ષ્મણ પ્રાણ કૈ દાતા, આતુર હોય દુઃખ નીપાતા.
જૈ ગિરિધર જય જય સુખ સાગર, સુમર સમોહ સમર ભટ નાગર.

હનુ હનુ હનુ હનુમંત હઠીલા, એક મારૂ વજ્જર કા કીલા.
ગદા વજ્જર સમ યહી કા મારાં, મહારાજ પ્રભુદાસ ઉબારો,
ૐ હીં હીં હીં હનુમંતક દીસા, ૐ હું હું હું હનું અરીઉર શીશા.
સત્ય હોહુ હરી સપ્ત પાઇ કે, રામદુત ધરી મારૂ પાઇ કે,
કે હનુમંત અનંત અગાધા, દુઃખ પાવત જન કેહી અપરાધા.
પુજા જય તપ નેમ આચારા, નહિં જાનત હે દાસ તુહ્મારા,
વન ઉપવન ગીરી ગુહા માંહીં, તુમ્હારે બાલ હમ ડરપત નાહીં.
પાવ પરે કરજોરી મનાઉં, અપને કાજ લગી ગુણ ગાઉં,
જય અંજની કુમાર અનંતા, શંકર સુતન વીર હનુમંતા.
વદન કરાલ કાલ કુલ ઘાતક, રામ સહાય દાસ પ્રતીપાલક,
ભૂત પ્રેત પીશાચ નીશાચર, અગીયા વેતાલ કાલ મારહુ ઘર.
યહી મારો તાહી સપ્ત રામકી, રાખે નીજ જણ યાદ નામકી,
જનક સુતા હરીદાસ કહાવો, તાકી સત વિલંબજ ની લાવો.

જય જય જયધુની હોત અકાશા,
સુમરીત હોત દુસહ દુઃખ નાશા.

સણુ સણુ સણુ કરજો સહાઉ,
યહી અવસર અબ કેહી કો સુનાઉં.

ઉઠે ઇઠ ચલુ તોહીરામ દુહાઇ, પાંઉ પરીકર જોરી મનાઇ,
ચંચંચંચં ચપલ ચલંતા, હનુ હનુ હનુ હનુ હનુમન્તા,

હું હાંકી દેત કપિ ચંચલ, સંસંસહેમી પરો ખલ દલ,
અપને જન કહુ કહી ઉબારૈં, સુમીરત હોત અંત દેહ મારૈં.
યહી બજરંગ બાણ જો જાંપે, તો સોં મુત પ્રેત સબ કાંપે,
પાઠ કરે બજરંગ બાણ કો, હનુમંત રક્ષી કરે પ્રાણકો.
યહ બજરંગ બાણ જેહી મારૌ, તાકો ફીરી તબ કૌન ઉબારૌ,
ધુપ દઈ અરૂ જપે હંમેશા, વાકે તન નહીં રહે કલેશા.

દોહા.

પ્રેમ પ્રીતી ધર કૈ ભજ, સદા ધરે ઉર ધ્યાન;
તેહી કે કર કારજ સકલ, સીધી કરે હનુમાન.
ઈતી શ્રી ગોસાંઇ તુલસીદાસજીકા, અરજી બજરંગ બાણ;
બેંની માધવને લીખ્યો, ક્ષમા કરહુ મતી માન.

અથ શ્રી બજરંગ બાણ સંપુર્ણમ.

શ્રી ગણેશાયનમઃ

અથ શ્રી હનુમંતજીની આરતી.

જયદેવ જયદેવ જય શનિ દેવા, પ્રભુ જય શનિ દેવા.
પ્રીત કરી તમારી કરૂં નિત્ય સેવા, જયદેવ જયદેવ,
સેવક રામ તણા છો બલિયા બહુ ભારી, પ્રભુ
બહુ કરજોડી વંદે તવ ચરણે નરનારી,-જયદેવ.
અજ્ઞા રામ તણી થઇ તમને, શનિ દેવા, તમને શનિ
જાઓ લંકામાં વેગે સીતાય સુદ્ધ લેવા,-જયદેવ.
વચન સુણીને વેગે લંકાપર જાવા, પ્રભુ લંકા.
પોતે જળ કુદીને ક્ષણમાં લંકામાં આવ્યા,-જયદેવ.
સીતાજીની પાસે બળવંતા આવ્યા, પ્રભુ,
મુદ્રીકા મુકી સીતાજી પાસે જાતા,-જયદેવ.
પુછે જાનકી વચન કયાં થકી આવ્યા, પ્રભુ
આ મુદ્રિકા કોની ને કયાં થકી લાવ્યા,-જયદેવ.
તવ મુખેથી બોલ્યા તાત તણી પાસે, માતા
રામે અહિં મોકલ્યો માતાની પાસે,-જયદેવ.
આ મુદ્રીકા રામની નીજ હાથે, આપી નીજ હાથે
કુશલ છે એ બાંધવ કહાવ્યું મુજ સાથે,-જયદેવ.

સીતાજી કહેજો સંદેશો—કહેજો સંદેશો, પ્રભુ
સીતાનું દુઃખ જાણી આવી કવ મલશો,-જયદેવ.
તમે ધીર આપી બોલ્યા જાનકી મુજ માતા જાનકી
રામ લક્ષ્મણ અહિં આવી કરશે, સુખ શાતા,-જયદેવ.
એમ કહી આજ્ઞા લઇ રામ કને આવ્યા, પ્રભુ રામ
સંદેશો કહીને મંન માંહી ભાવ્યા-જયદેવ, જયદેવ.
અંજની જાયા તમે શુભ કર્યાં કંઇ કામ, પ્રભુ
સદા ચરણમાં રહીને સમર્યાં સીતારામ,-જયદેવ.
શનિશ્ચર કેરી આરતી જે કોઈ ગાશે, પ્રભુ
કહે ચુનિલાલ તેનાં દુઃખ સર્વે જાશે,-જયદેવ, જયદેવ.

અથ શ્રી હનુમંતજીની આરતી સંપુર્ણ.

સમાપ્ત.